

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليرل کيږي.

۲۹ / شعبان المعظم / ۱۴۴۶ هـ، ق مطابق ۱۰ / حوت / ۱۴۰۳ هـ، ش

د رمضان المبارک په مياشت کې د روژو ، تراويحو او د قرآن عظيم الشان د ختمونو فضيلتونه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد وعلى آله وصحابه أجمعين، وعلى من تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وعلينا وعلى عباد الله الصالحين. أما بعد: قال تعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ } [البقرة: ۱۸۳]
گرانو حاضرینو او محترموا اوریدونکو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

۱- د رمضان المبارک په مياشت کې د روژو فضيلت:

رمضان المبارک د روژو، د اجرونو، عبادتونو، ثوابونو او برکتونو مياشت ده.

روژه نيول بدني عبادت دی او زيات اجرونه او ثوابونه لري؛ خو د رمضان المبارک مياشتې روژه نيول په اسلام کې ځانگړې مقام او فضيلت لري. د رمضان المبارک روژه د اسلام له پنځو بناگانو څخه ده. الله تعالى فرمايلي دي: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ } [البقرة: (۱۸۳)]

ترجمه:- ای مؤمنانو! فرض شوی ده پر تاسو روژه لکه څرنگه چې فرض شوی وه په هغو خلکو چې له تاسو مخکې تیر شوي دي، ددې لپاره چې تاسې تقوا دار شئ.

توضیح: په تیرو امتونو باندې هم روژې فرض وی، خو هغوي په کې تحریف راوستلو او نصارو روژې پنځوسو ورځو ته ورسولې. بیا چې کله په گرمۍ کې د پنځوسو روژو نيول ورته سخت شول، نو هغه یې د پسرلي موسم ته واړولې. او یهودو روژې نيول پرېښودل په کال کې به یې یوه ورځ روژه نيوله، هغه هم په هغه تاریخ کې په کومه ورځ چې الله تعالى موسی علیه السلام ته د فرعون څخه نجات ورکړی ؤ.

تیرو امتونو به چې کله روژه ماته کړه، نو تر هغې ورته خوراک او څښاک جائز وو چې ویده شوي به نه ؤ، کله به چې ویده شول نو په ویده کیدو سره به یې روژه شروع شوه او که د شپې به له خوبه راپاڅیدل نو خوراک او څښاک ورباندې بند ؤ. تفسیر القرطبي (۲/ ۲۷۵)، روح المعاني (۲/ ۵۶)

د رمضان المبارک په روژو کې بې شمیره ديني، اخلاقي او صحې گټې او فائدي پرتي دي لکه د نفس پاکي، تهذيب او تزکيه له ناوړو اخلاقو او ناکاره عادتونو څخه د مثال په ډول شرارت، کبر، غرور، بخل... او نفس په نيکو او غوره اخلاقو باندې روزل دي لکه صبر، حلم، سخاء، کرم او د نفس سره مجاهده.

په روژې سره بنده خپل نفس پيژني او خپل حاجت پيژني او الله تعالى ته خپلې محتاجي او ضعف ته متوجه کيږي او د الله تعالى

د نعمتونو قدر او ارزښت ته متوجه کيږي او د فقيرانو او بې وزلو خلکو له حال څخه خبريږي ، چې په نيتجه کې د الله تعالی د نعمتونو شکر وباسي او د بې وزلو او فقيرانو لاس نيوی کوي او د هغوی سره خواخوږي کوي.

د رمضان المبارک روژه د تقوی يوه شعبه ده او الله تعالی ته د قرب او نزديکت وسيله ده. د رمضان المبارک روژه د انسان د بدن رگونه تنگوي او شيطان ته په کې تلل راتلل سختوي او د مسلمان په نفس کې د ايمان قوت پياوړی کوي او د گناه عادت په کې کمزوی کوي.

حاذقو د طب علماوو په دې اعتراف کړی دی چې په روژې سره د بدن اضافي او ضرري شحميات ذوب کيږي او ناکاره اخلاط له منځه ځي او جسم ته صحت ، روغتيا وربښي او نفسياتو ته آرامي او سکون او اطمینان ورکوي.

د رمضان المبارک روژې له دې امله لوی مقام لري چې دا په هر مکلف مسلمان باندې فرض دي او فرضي عمل لره په نقلي عمل باندې زياته برتري حاصله ده. له بل پلوه نور فرضي عبادات يا قولې او فعلي دي لکه لمونځ او حج چې د قول او فعل څخه عبارت دی يا يواځې فعلي دي لکه د زکات ورکول، خو د روژې عبادت د قول او فعل څخه عبارت نه دی ، بلکې له مفطراتو څخه دځان ساتل دي، چې پټ عبادت دی او له الله جل جلاله څخه علاوه نور هيڅوک ور باندې په نيولو يا خوړلو نه خبريږي د همدې وجې نه الله تعالی فرمايلي دي چې د روژې اجر به زه په خپله ورکوم؛ ځکه چې روژه له رياء پاکه زما د رضا حاصلولو لپاره نيول کيږي او يواځې زه ورباندې خبريږم.

په حديث شريف کې راځي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ الْحَسَنَةُ عَشْرًا مِثْلَهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ »**. صحيح مسلم (۱۵۸/۳)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي د هر بني آدم عمل يوه نيکي زياتولی شي د لس چنده څخه تر اوو سوو چنده پورې . الله تعالی فرمايي پرته له روژې څخه ځکه روژه زما لپاره نيول کيږي او زه به يې بدله په خپله ورکوم، (بنده) پرېږدي خپل شهوت او خوراک زما په خاطر.

په پورتنی حديث کې دوه خبرې قابل د غور دي يوه دا چې (فَائِنَهُ لِي) يعنې د بني آدمانو په نورو اعمالو کې امکان د رياء شته علاوه د روژې څخه چې په دې کې پرته داخلاص څخه بل هيڅ نشته. يا داچې دا زما او زما د بنده ترمنځ راز دی او پرته زما څخه ورباندې نور څوک نه خبريږي. المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم (۴/ ۵)

او بله خبره (وَأَنَا أُجْزِي بِهِ) ده . په دې جمله کې دوه اعزازونو ته اشاره ده يوه داچې د نورو عباداتو اجر او عوض به د ملائکو په واسطه ورکول کيږي، خو د روژې اجر او ثواب به الله جل جلاله (بلاکيف) په خپله ورکوي، نو اجر وروکوونکی به رب العالمين وي، چې دا ډير فضيلت دی. او بل داچې په دې جمله کې د هغه اجر عظمت او فضيلت ته اشاره ده چې الله تعالی يې بنده ته ورکوي چې هغه به څومره مبارک او څومره لوی اجر وي. حافظ ابن حجر ددې حديث په شرح کې وايي (لِأَنَّ الْكَرِيمَ إِذَا قَالَ : أَنَا أُتَوَّلَى الْإِعْطَاءَ بِنَفْسِي كَانَ فِي ذَلِكَ إِشَارَةً إِلَى تَعْظِيمِ ذَلِكَ الْعَطَاءِ وَتَفْخِيمِهِ). فتح الباري (۶/ ۱۲۹)

ترجمه:- ځکه کله چې کریم او مالک ذات ووايي چې ددې کار عوض زه په خپل لاس ورکوم ، په دې کې اشاره وي د عوض عظمت ته او لوی والي ته.

ددې حديث مطلب ته په يو بل حديث کې هم اشاره شوی ده چې په هغه حديث کې راځي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ »** صحيح البخاري ت (۱/ ۴۲)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي عليه السلام فرمايلي دي: څوک چې د رمضان د مياشتې روژه ونيسي د ايمان په بنا او لپاره د طلب د رضاء د الله، وبه بښل ورته هغه چې تير شوي دي دده له گناهونو څخه.

يعنې صغيره گناهونه به ورته وبښل شي او د کبيره گناهونو د بښلو اميد هم کيدای شي. د مرقاة المفاتيح (۴/ ۱۳۶۲)

همدارنگه قرآن کریم چې د هدایت کتاب او معجز کتاب دی د رمضان المبارک په روژه کې نازل شوی دی. الله جل جلاله فرمایلي دي: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ). البقرة: (١٨٥)

ترجمه:- میاشت د روژې هغه میاشت ده چې نازل کړی شوی دی په دې کې قرآن چې هدایت دی لپاره د خلقو، او دلیونه دي ښکاره (له جنسه د هغو شیانو) چې هغه لاره ښيي، او بېلوونکو د حق او باطل دی.

توضیح: یعنی د لوح محفوظ څخه نازل کړی شو اسمان دنیا ته بیا جبرائیل علیه السلام یو آیت او دوه آیتونه په مختلفو وختونو کې په حضرت محمد صلی الله علیه وسلم باندې په یویشتم کلونو کې نازل کړ. بحر العلوم للسمرقندي (١/١٤٨)

په سورت کې قدر کې راځي الله جل جلاله فرمایي چې مونږ دا قرآن کریم د لیلۃ القدر په شپه کې نازل کړی دی. په روایات کې راځي چې په پیغمبرانو چې کومې صحیفې نازل شوي دي هغه د رمضان المبارک په میاشت کې نازل شوي دي، خو په مختلفو تاریخونو کې نازل شوې دي، چې دا د رمضان المبارک په عظمت او فضیلت دلالت کوي. تفسیر ابن کثیر / دار الفکر (١/٣٦٨)

د رمضان المبارک د روژې په آخري عشره کې یوه شپه ده چې په دغه شپه کې عبادت د زرو میاشتو له عبادت څخه غوره دی. لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ. تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ. سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ (القدر: ٣-٥)

ترجمه:- شپه د قدر خیر غوره ده له زرو میاشتو څخه. نازلېږي ملائکې او روح په دغه شپه کې په اذن حکم د رب د هغوی. لپاره د هر کار (ټاکلي مقرر شوی په دغه راتلونکي کال کې) امان سلامتیا ده (له هر آفته). دغه شپه ده تر وخته د ختلو د سبا پورې (دسلامتیا، فضیلت، برکت، کرامت).

په یو بل حدیث شریف کې راځي چې په آخرت کې به د روژه دارانو لپاره خاصه دروازه وي چې هغې ته (رَبَّان) خړوبوونکی ویل کیږي. په حدیث شریف کې راځي: (فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّبَانِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ) متفق علیه

ژباړه:- چا چې صدقه کړل د الله تعالی په لاره کې جوړه جنسونه آواز به ورته کولی شي د جنت د دروازو څخه چې دا غوره دروازه ده ستا لپاره، پس څوک چې د لمونځ گزارو له ډلې وي هغه ته به د لمانځه د دروازې څخه آواز کولی شي او څوک چې د جهاد والا وو څخه وي هغه ته به د جهاد د دروازې څخه آواز کولی شي او څوک چې د روژې والا وو څخه وي هغه ته به د روژې د دروازې څخه آواز کولی شي چې ریان ورته ویل کیږي او څوک چې د صدقې والا وو څخه وي هغه ته به د صدقې له دروازې څخه آواز کولی شي.

روژه د گناهونو او د جهنم په مقابل کې ډال دی او مسلمان به په روژې سره په دنیا کې له گناه څخه ځان ساتي او په آخرت کې به روژه د جهنم په مخ کې ډال وي او د روژه دار د خولې بوی الله تعالی د مشکو څخه غوره دی. په حدیث شریف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ « الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَلَا يَرْتُثُ وَلَا يَجْهَلُ وَإِنْ أَمْرٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ ». صحيح البخاري ت (٤/٥٦٣)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وايي چې بيشکه رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: روژه ډال دی، نو (روژه دار) دې قبيحه خبرې دې نه کوي او جهالت دې هم نه کوي، که چیرې یو سړي ورسره جگړه کوله او یا یې ورته کنخل کول نو ورته ودې وايي چې زه روژه یم دوه ځله دې ورته ووايي. قسم په هغه ذات چې زما نفس د هغه په لاس کې دی خامخا بدبويي د خولې د روژه دار ډیر خوږ دی الله ته د خوشبوی د مشکو څخه.

د رمضان المبارک میاشت روژه درې برخې لري یوه لومړۍ برخه چې هغه لس لومړنۍ ورځې دي. دوهمه برخه منځنۍ لس ورځې دي او دریمه برخه هغه آخري لس ورځې دي. چې لومړۍ برخه یې رحمت دی، دوهمه برخه یې مغفرت دی او آخري برخه یې له اور څخه خلاصی دی. د یو حدیث په یوه برخه کې راځي: (وَهُوَ شَهْرٌ أَوْلُهُ رَحْمَةٌ، وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ، وَأَخْرُهُ عِتْقٌ مِنَ النَّارِ). صحيح ابن خزيمة (٢/٩١١).

ژباړه:- حضرت سلمان رضي الله عنه وايي چې بيا رسول اکرم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ددی مياشتې لومړی برخه رحمت ده او منځنۍ برخه يې مغفرت ده او وروستی برخه يې د دوزخ داور نه خلاصون دی.

د رمضان المبارک روژې د فضائلو څخه دا هم ده چې په دې مياشت کې گناهونه بښل کېږي. په يو حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- كَانَ يَقُولُ « الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مَكْفَرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ ». صحيح مسلم (١٤٤/١)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ويل: پنځه لمونځونه او د يوې جمعې څخه تر بلې جمعې پورې او د يو رمضان څخه تر بل رمضان پورې محوه کوونکي د هغه گناهونو دي چې ددوی ترمنځ دي کله چې د ځان وساتي له کبيره گناهونو څخه.

څوک چې گناهونه کوي او داسې نیک عملونه کوي چې د هغې گناهونه محوه کوي او که چيرې نیک عمل وکړي لکه روژه نيول او دهغه گناهونه د نورو نیکو اعمالو په وجه بښل شوي وي ، نو بيا يې په دغه نیک عمل سره درجې اوچتېږي. شرح النووي علی مسلم (١١٣/٣)

٢- په رمضان المبارک مياشت کې د تراويحو فضيلت:

په رمضان المبارک مياشت کې د تراويحو لمونځ مؤکد سنت دی چې د ماخوستن فرض لمونځ څخه وروسته شل رکعت په جماعت سره اداء کېږي او ی تراويح لمونځ څخه وروسته وتر لمونځ هم په جماعت سره اداء کېږي.

د تراويح لمونځ رسول الله صلى الله عليه وسلم شروع کړلی او په ځينو شپو کې يې په جماعت سره اداء کړی خو کله چې يې د صحابه کرامو د تراويح سره بې کچه مينه وليدله د تراويح لمونځ جماعت يې ددې وجی نه پرېښود چې دا لمونځ د هغه په امت فرض ونه گرځي. بيا د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت په زمانه کې تراويح په جماعت سره پيل شوی او په دې باندې هميشه والی رامنځ ته شو او ټولو صحابه کرامو ور باندې موافقه وکړه او له هغه وخت څخه تر نن زمانې پورې د تراويح لمونځ مسلمانانو نه دی پرېښی . البحر الرائق (٧١/٢)

علامه حلبی رحمه الله وايي د تراويح د شلو رکعتونو حکمت دادی چې سنت لمونځونه د فرضو او واجبو لمونځونو مکملات دي ، نو د وترو په شمول ټول لمونځونه شل دي ، نو ددې لپاره چې د مکمل او مکمل ترمنځ مساوات رعایت شي تراويح هم شل رکعت مشروع شوی. البحر الرائق (٧٢/٢)

په احاديثو کې تراويحو لمونځ قیام رمضان او قیام اللیل هم ويل شوی دی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د تراويحو په باره کې مسلمانان تشويق کړي دي او د تراويحو په باره کې يې فضيلت بيان کړی دی او فرمايلي يې دي. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ » صحيح البخاري (٤١/١)، صحيح مسلم (١٧٦/٢)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: څوک چې قیام د رمضان وکړي (يعنې تراويح وکړي) د ايمان په بنا او د الله د رضا د طلب په نيت سره، وبه بښل شي ورته هغه تير گناهونه دده. د همدې حديث په يو بل روايت کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرْعَبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ بِعَزِيمَةٍ. مسند أحمد (١٩٨/١٣)

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ترغيب ورکولو په قیام د رمضان (تراويح) په باره کې پرته له دې چې دوی امر وکړي صحابه کرامو ته په فرض والي د تراويح.

امام عيني وايي چې مراد (قيام رمضان) څخه د تراويحو لمونځ دی. شرح أبي داود للعيني (٢٧٥/٥)

په يو بل حديث شريف کې راځي: (إِنَّ رَمَضَانَ شَهْرٌ افْتَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ صِيَامَهُ وَإِنِّي سَنَنْتُ لِلْمُسْلِمِينَ قِيَامَهُ فَمَنْ صَامَهُ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا خَرَجَ مِنَ الذُّنُوبِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ). مسند أحمد (٢١٧/٣)

ژباړه:- (نبي عليه السلام فرمايلي دي بيشكه په رمضان مياشت کې فرض كړي دي الله تعالى د هغې روژې او ما سنت گرځولي دي مسلمانانو لپاره د هغې تراويح ، پس څوك چې روژې ونيسي د رمضان دايمان په تقاضا او د الله د رضا د طلب لپاره د گناهونو څخه به داسې ووځي په شان د هغې ورځې چې زېږولى وي ده لره په كې مور دده. يعنې داسې به له گناهونو پاك شي لكه چې د مور څخه چې پيدا شو او هيڅ گناه يې نه درلودله.

د تراويح په اړه د ابوذر رضي الله عنه په حديث كې راځي چې نبي عليه السلام وفرمايل: (إِنَّهُ مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامٌ لَيْلَةً). سنن الترمذي (۱۶۹ / ۳)

ژباړه:- بيشكه څوك چې دامام سره په روژه كې تراويح وكړي تر هغې پورې چې امام له لمانځه راوگرځي ، وبه ليكل شي ده ته د ټولې شپې عبادت.

ځينې خلك د سستۍ له امله تراويح په كور كې كوي حال داچې امامانو به تراويح په جماعت كې په جماعت سره كولى او وتر لمونځ هم به يې هم په جماعت سره كول. نخب الأفكار في تنقيح مباني الأخبار في شرح معاني الآثار (۵ / ۴۶۲)

۳- په رمضان المبارک مياشت کې د قرآن عظيم الشان ختمونو فضيلتونه:

د رمضان المبارک په مياشت كې چې د قرآن كريم مياشت ورته ويل كيږي په كارده چې په كې قرآن كريم زيات تلاوت وشي، ځكه په رمضان المبارک روژه كې د قرآن كريم تلاوت او ختم زيات فضيلت لري.

په حديث شريف كې راځي چې روژه او قرآن كريم به په قيامت كې د مسلمان شفاعت كوي. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ ، يَقُولُ الصِّيَامُ : رَبِّ إِنِّي مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعْنِي فِيهِ ، وَيَقُولُ الْقُرْآنُ : مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَيَشْفَعَانِ ». رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ

ژباړه:- د عبدالله بن عمرو رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: روژه او قرآن كريم به شفاعت كوي د بنده. روژه به وايي چې اى ربه زما! منع كړى و مادا شخص د خوراك او شهوت څخه په ورځ كې پس ما شفاعت كوونكى وگرځوه دده په حق كې او قرآن كريم به وايي: ما منع كړى و په شپه كې له خوب څخه. بيا به دواړه شفاعت كوونكي وگرځول شي. په كارده چې په روژه كې څوك چې حافظ نه وي د قرآن كريم ختمونه وكړي او څوك چې حافظ په تراويحو كې او بغير له تراويحو د قرآن كريم ختمونه وكړي.

جبرائيل عليه السلام به له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په رمضان كې قرآن كريم تکرارولو.

او په كوم كال كې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفات كيدلو په هغه كال جبرائيل عليه السلام له نبي عليه السلام سره دوه ځله قرآن كريم په رمضان كې تکرار كړ.

په حديث شريف كې راځي: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيْلُ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ»). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

ژباړه:- د عبدالله ابن عباس رضي الله عنه څخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم تر ټولو خلكو زيات سخي و او زيات به سخي و په رمضان كې هغه وخت چې د جبرائيل عليه السلام سره به مخامخ كيدلو په هره شپه د رمضان كې او ملاقات به يې كولو د جبرائيل عليه السلام په هره شپه د رمضان المبارک كې او تکرارولو به له پيغمبر عليه السلام سره قرآن كريم حافظ ابن حجر ددې حديث په شرح كې وايي: دا چې جبرائيل عليه السلام به په هر رمضان كې له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره دقرآن كريم تکرار كولو ددې حكمت دادى چې په دې سره د نفس د غنى تجديد د عهد كيږي او غنى سبب

د سخا دی او سخاوت په شریعت کې ورکول د هغه څه دي چې مناسب وي هغه چاره چې مناسب وي چې دا د صدقې څخه عام دی او رمضان د خیراتونو موسم دی ځکه چې دالله تعالیٰ نعمتونه په دې کې زیات وي نسبت نورو میاشتو ته. فتح الباری (۱/ ۳۱)

عن مجاهد رحمه الله یقال: «إِذَا خُتِمَ الْقُرْآنُ نَزَلَتْ الرَّحْمَةُ عِنْدَ خَاتِمَتِهِ، أَوْ حَضَرَتِ الرَّحْمَةُ عِنْدَ خَاتِمَتِهِ»

امام مجاهد به ویل چې داسې ویل کیږي چې کله قرآن کریم ختم شي ، نو په ختم کوونکي باندې رحمت نازل شي یا داسې حاضر شي رحمت ختم کوونکي ته. فضائل القرآن للقاسم بن سلام (ص: ۱۰۷)

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: «مَنْ خَتَمَ الْقُرْآنَ فَلَهُ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ». قَالَ: فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ إِذَا خَتَمَ الْقُرْآنَ جَمَعَ أَهْلَهُ ثُمَّ دَعَا وَأَمَّنُوا عَلَى دُعَائِهِ فَضَائِلُ الْقُرْآنِ لِلْقَاسِمِ بْنِ سَلَامٍ (ص: ۱۰۸)

ژباړه:- عبدالله بن مسعود رضي الله عنه به ويل: څوک چې قرآن کریم ختم کړي ، نو دده دعاء مستجاب ده.

او عبدالله بن مسعود رضي الله به چې کله قرآن کریم ختم کړلو، نو خپل اهل به يې راټول کړل بيا به په خپله دعاء کوله او اهل به ورباندې آمین ویلی.

همدا وجه وه چې نبي عليه السلام به په تراویح کې اوږده اوږده سورت لوستل. په حديث شريف کې راځي: «عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَقَامَ يُصَلِّيَ فَلَمَّا كَبَّرَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ وَالْجَبْرُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ ثُمَّ قَرَأَ الْبَقْرَةَ ثُمَّ النَّسَاءَ ثُمَّ آلَ عِمْرَانَ» مسند أحمد (۳۸/ ۴۰۶)

ژباړه:- د حذيفه بن اليمان رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې زه نبي عليه السلام ته د رمضان المبارک په شپه کې راغلم ، نو هغه پاڅیده او لمونځ کولو ، کله چې يې تکبير وويلو نو داسې يې وويل: (اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ وَالْجَبْرُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ) بيبي د بقرې سورت ولوستلو ، بيبي د النساء سورت ولوستلو او بيبي د آل عمران سورت ولوستلو.

همدارنگه د عمر فاروق رضي الله عنه په زمانه کې به صحابه کرامو ډيرې اوږدې او طولاني تراویح کولې. د سائب بن يزيد په روايت کې راځي: (وَقَدْ كَانَ الْقَارِيُّ يَقْرَأُ بِالْمِئِينَ حَتَّى كُنَّا نَعْتَمِدُ عَلَى الْعِصِيِّ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ وَمَا كُنَّا نَنْصَرِفُ إِلَّا فِي فُرُوعِ الْفَجْرِ) موطأ مالك (۲ / ۱۵۹)

ژباړه:- قاري به په (تراويحو) کې هغه سورتونه لوستل چې د آيتونو تعداد به يې له سلو څخه زيات و، آن تر دې پورې چې مونږ به په امساگانو تکیه کوله او مونږ به نه فارغیدلو (له تراويح) څخه مگر نيردې سحر ته.

په بل روايت کې راځي چې صحابه کرامو به د ستنو ترمنځ رسی تړلی او بيا به يې پر هغې تکیا کوله.

په عامو ورځو او شپو کې به سلفو علماء کرامو د قرآن کریم د ختم لپاره مختلف عادات درلودل.

ځينو به په دوه میاشتو کې یو ختم کولو، ځينو به په یوه میاشت کې یو ختم کولو او ځینونورو به په لسو شپو کې یو ځله د قرآن کریم ختم کولو او ځينو به په اتو شپو کې یو ځله قرآن کریم ختمولو، او زیاتو به په هرو درې ورځو او شپو کې یو ځل ختم کولو، ځينو به په دوه شپو او ورځو کې یو ختم کولو، ځينو به یوه ورځ او شپه کې یو ځل قرآن کریم ختمولو او ځینو به یوه شپه او ورځ کې دوه ځله قرآن کریم ختمولو، ځينو به درې ځله د قرآن کریم ختم کولو او ځينو اته ختمونه کړي دي څلور په ورځ کې او څلور په شپه کې . د هغه کسانو له جملې څخه چې په یوه شپه او یوه ورځ کې به یو ځل د قرآن کریم ختم کولو هغه عثمان بن عفان رضي الله عنه، تمیم داري، سعید بن جبیر، مجاهد او شافعي او نورو و. التبیان في آداب حملة القرآن للنووي (ص: ۵۹)

او په رمضان المبارک میاشت کې به ځینو سلفو علماء کرامو په تراویح کې په درې شپو کې یو ځل ختم کولو او ځینو به په اوو (۷) شپو کې یو ځل قرآن کریم ختمولو چې په هغو کې قتاده رضي الله عنه شامل ، او ځینو په هرو لسو شپو کې په تراویح کې ختم کولو لکه ابوجاء العطاردي . او سلفو صحابه کرامو، تابعینو او تبع تابعینو به په رمضان په میاشت کې او غیر رمضان کې په لمانځه کې قرآن کریم تلاوت کولو. د حضرت عثمان بن عفان رضي الله عنه په باره کې راځي چې هغه به په یوه ورځ کې د قرآن کریم ختم کولو، ځینو به قرآن کریم په رمضان کې په درې ورځو کې ختمولو، ځینو به په اوو (۷) ورځو کې ختمولو، . امام اسود نخعي رحمه الله په باره کې راځي چې هغه به په رمضان کې په دوه شپو کې قرآن کریم ختمولو. د امام مالک په حق کې راځي چې هغه به په رمضان کې د احادیثو څخه خپله توجه د قرآن کریم تلاوت ته او مصحف ته واړوله . امام ابوحنیفه رحمه الله او امام شافعي رحمه الله ددواړو په باره کې راځي چې هغوی به د لمانځه څخه علاوه شپيته ختمونه کول. د امام سفیان ثوري رح په باره کې راځي چې کله به رمضان المبارک داخل شو ، هغه به نور ټول عبادتونه پرېښودل او د قرآن کریم تلاوت ته به یې توجه واړوله. حافظ ابن رجب رح وايي چې په عامو ورځو کې په دوامداره توګه د درې ورځو څخه په کمه موده کې د قرآن کریم ختمول مکروه دي ماسوا د رمضان المبارک میاشتې څخه او د مکې مکرمې څخه ځکه په رمضان المبارک میاشت کې او په مکه مکرمه کې د شرف د زمان او مکان له امله په دې کې زیات تلاوت کول مستحب دي . لطائف المعارف (ص: ۱۸۳)

په هغو کسانو کې چې هغوی به په اوو (۷) شپو او ورځو کې یوځل د قرآن کریم ختم کولو په هغو کې عثمان بن عفان، عبدالله مسعود، زید بن ثابت او ابي بن کعب شامل دي او په تابعینو کې عبدالرحمن بن یزید، ابراهیم نخعي شامل دي .

(عن ابن سَمَاعَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا يُوسُفَ يَقُولُ كَانَ أَبُو حَنِيفَةَ يَخْتُمُ الْقُرْآنَ كُلَّ يَوْمٍ وَلَيْلَةَ خَتْمَةٍ فَإِذَا كَانَ شَهْرَ رَمَضَانَ خَتَمَ فِيهِ مَعَ لَيْلَةِ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الْفِطْرِ اثْنَتَيْنِ وَسِتِّينَ خَتْمَةً) أخبار أبي حنيفة وأصحابه للصيمري (ص: ۵۵)

ژباړه:- د ابن سماعه څخه روایت دی هغه وايي چې ماد امام ابویوسف رح څخه اوریدلي دي چې وه ویل: امام ابوحنیفه رحمه الله به هره شپه قرآن کریم ختمولو او کله به چې د رمضان المبارک میاشت شوه ، نو په دغه میاشت کې به یې د اختر په شپه او د اختر په ورځ کې دوه (۶۲) شپيته ختمونه وکړل.

**اقول قولی هذا استغفرو الله لی ولکم ولسائر المسلمین
والسلام علیکم ورحمت الله وبرکاته**